

გაზეთ „კომუნისტის“ დღევანდელ ნომერში მ გვერდია.

(გაგრძელება)

რამ ამასთან საჭიროა წინასწარ ყოველ-

მე 16 მარტი 1916

წლის 16 თებერვალს

✓

მაგრამ უნდა აღინიშნოს, რომ მოს-
წავლეთა აღზრდის საქმე მთლად რიგზე
(გააგრძელება მი-5 გვერდზე)

(გაგრძელება მე-5 გვერდზე)

საქართველოს კ. კ. მუშაკალური კომიტეტის ანგარიში

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივნის ანგარიშ 3. პ. შავენიას მოხსენება 1954 წლის 16-დებერვალს

(გაგრძელება)

ვერ არის. დისციპლინა ჩვენს სკოლებში ძლიერ დაბალია. დასახელება თბილისის სკოლებში ბავშვების სწავლებასა და აღზრდის მდგომარეობის საკითხი განხილულ იქნას ცენტრალური კომიტეტის უახლოეს პლენუმზე.

პარტიულმა ორგანიზაციებმა სერიოზულად უნდა შეაქციონ ხელი ადგილებზე უსაფრთხოების საკითხებს, ყოველმხრივ შეუწყონ ხელი სასოფლო-სამეურნეო მუშაობის ძირითად გაუმჯობესებას, გააძლიერონ მომთხროვნელობა და დისციპლინა და უზრუნველყონ პარტიის XIX ყრილობის მიერ სკოლის წინაშე დასახული ამოცანების წარმატებით განხორციელება.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა დააკმაყოფილა აზნა და ოსი მოსახლეობის სურვილი და აფხაზეთის ასს რესპუბლიკასა და სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქში ალაღვინა დედანაზე სწავლება პირველ კლასში, ხოლო უფროს კლასებში გააფართოვა სწავლება რუსულ ენაზე.

ეს სერიოზული ღონისძიება მოითხოვს სკოლებსა და მეცნიერებებს ყურადღებას და ყოველგვარი დამატებითი პარტიული და სახელმწიფო ორგანიზაციების მხრივ. მაგრამ პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ დახმარება, რომელიც აფხაზეთის ასს რესპუბლიკასა და სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქს სკოლებს ეწევა, ჯერ კიდევ მეტად არასაკმარისია. ამ სკოლებში ცოტა რუსული ენისა და ლიტერატურის, მათემატიკის, ფიზიკის, ისტორიის კვალიფიკური მასწავლებლები; არ მყოფი სახელმძღვანელოები და მეთოდური ლიტერატურა.

საქართველოს სსრ განათლების სამინისტრომ, სახალხო განათლების ადგილობრივმა ორგანოებმა, აფხაზეთის ასს რესპუბლიკასა და სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქის პარტიულმა და სახელმწიფომა ყველა საჭირო ღონისძიება უნდა მიიღონ და ყველა პირთაგანში უზრუნველყონ სკოლებში სასწავლო-აღმზრდელობითი მუშაობის ძირითადი გაუმჯობესება, მასწავლებელთა შეიარაღება ღრმა და მტკიცე ცოდნით და მათი აღზრდა სამთავრო პარტიულ-მშრომელთა შორისა და პარტიულ-საზოგადოებრივი ინტერნაციონალიზმის სფეროებში.

ამხანაგებო! ლიტერატურა და ხელოვნება მუდამ იყო ჩვენი პარტიის ყურადღების ცენტრში. კომუნისტური პარტია წარმატებას საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების განვითარებასთან დაკავშირებით სწრაფ გზით—ხალხისაღმართადიდებული სამსახურის გზით.

ქართული საბჭოთა ლიტერატურა იზრდება და მტკიცდება სხვა მომავალ ხალხთა ლიტერატურებთან და, უფროაღრეს ყოვლით, დიდი რუსი ხალხის ლიტერატურასთან მჭიდრო თანამეგობრობით.

ჩვენი პარტიის იდეური ხელმძღვანელობით საბჭოთა ხელოვნების არსებობის წლებში დაწინაურებულ საქართველოს ისეთი თეატრალური მწერლები და პოეტები, როგორები არიან ე. ტაბიძე, ლ. ჭიჭილა, გ. ლორთქიფაძე, დ. დავითაძე, დ. გუგუია, ი. გრიშაშვილი, ი. აბაშიძე, ს. ჩიქოვანი, ი. ბოსაშვილი, ი. ბერიშვილი, ს. შიშინაშვილი, კ. ლორთქიფაძე, ა. ბელიშვილი, კ. კლიაშვილი, დ. ჯიჯიშვილი, დ. შერეგელია, შ. ლორია, გრ. აბაშიძე, ი. ნონეშვილი და სხვები.

საქართველოს მწერლების საუკეთესო ნაწარმოებები საბჭოთა მეთხველვებში ფართო პოპულარობით სარგებლობენ.

ჩვენი მოწინავე მწერლების რიგები თანდათანობით ივსება ნიჭიერი მწერალი ახალგაზრდობით, რომელსაც უფრო შესწევს ღირსეულად განაგრძოს საბჭოთა ლიტერატურის სახელოვანი ტრადიციები.

მაგრამ უნდა აღინიშნოს, რომ ქართული საბჭოთა ლიტერატურის განვითარებაში ჯერ კიდევ არის სერიოზული ხალხიდან და ხარვეზები, ჩვენში ცოტა კარგი ნაწარმოებები, რომლებშიც ღრმად და ყოველმხრივ იყოს ასახული საბჭოთა ხალხის ცხოვრება და შრომითი გაბრძოლა. საზუსტოდ უნდა აღინიშნოს, რომ ლიტერატურაში ჯერ კიდევ არ არის ღირსეულად ასახული საქართველოს მუშათა კლასისა და კომუნისტურ გლეხობის სახელოვანი საქმიანობა.

განსაკუთრებით ჩამორჩება ღრმად-ტრეგია, ამან ის გამოიწვია, რომ ძველ-ბუბლიკის თეატრების სცენებზე მოღვაწეობდა ახალი პიესები თანამედროვე თემაზე. ბევრმა პიესამ (ე. კალაძის „ლალი“, პ. კაკაბაძის „ბედნიერების სასაფლაო“, გ. პატარაიას „მელოდია და მისი კლდე“ და სხვ.), რომლებშიც ზერეულდ იყო გადაჭრილი ცხოვრების რთული საკითხები, ვერ დააკმაყოფილა მაყურებელი და ისინი მალე მოიხსნა სცენიდან.

ცნობილია, რომ დრამატურგი კონფლიქტით თუ ანეგდოს, სინამდვილეს თუ აღმასწავლებს—იგი ლალატობის ცხოვრების სიმართლეს, შორდება სოციალისტური რეალიზმის პრინციპებს. ჩვენს ქვეყანაში ჯერ კიდევ ცოტა რთული ბორბლები, ცოტა რთული ურთიერთობები, ჩვენს მუშაობაში სერიო-

ზული ნაკლოვანებებია. არ უნდა გვაშინებდეს ნაკლოვანებებისა და სიმძიმე-ლეების ჩვენება, უნდა გამოვავლინოთ ეს ნაკლოვანებები და ვებრძოლოთ მათ.

ჩვენი მწერლები სრულიად არასაკმაოდ იყვნენ ადამიანთა შეგნებაში კაპიტალიზმის გადონაშთებთან ბრძოლის ისეთ მძლავრ საშუალებას, როგორიც არის სატყარა და იუმორი. სატყარული ქანაშები კი შესაძლებლობას იძლევიან მწვავედ გაემათირონ ჩვენი ცხოვრების ჩრდილოვანი მხარეები, ძველის, დრობაშეშლის ნაშთების ყურადგინება, დავერგოთ მათგანში ყოველივე მოწინავე, ახალი, პროგრესული, შრომისა და საზოგადოებრივი საკუთრებისაღმად კომუნისტური დამოკიდებულება.

ჩვენი ლიტერატურის გადაუღებელი ამოცანაა ღრმად და ყოველმხრივ შეასახსნოს ხალხი მხატვრულ ნაწარმოებებში საბჭოთა კავშირის ხალხთა მეგობრობის — ჩვენი მრავალფეროვანი საბჭოთა სახელმწიფოს სიმტკიცისა და შეუწყველობის და საფუძვლად საფუძვლის იდეებს.

ხალხთა ძმობის იდეებით იყო გაჟღავნული ქართული ლიტერატურა თითქმის მისი აღმოცენებიდანვე. ძველ ქართულ ლიტერატურაში ამ იდეებმა ქრისტიანული განსაზღვრება პირველი რუს-ოსეთის ურთიერთობების გზით.

უფრო გვიან ხალხთა მეგობრობის იდეებს ხელს შეასხეს ძველი ქართული ლიტერატურის ისეთმა კორიდეებმა, როგორიც იყვნენ სულხან-საბა ორბელიანი, ბესარიონ გაბაშვილი და დავით გურამიშვილი.

რუსულიდან შეერთების შემდეგ, ფეოდალურ-მონარქისტული მიდგომების ნაციონალისტთა ხრიკების საყრდენად დგომა, ქართული ლიტერატურულ-საზოგადოებრივი აზროვნების საუკეთესო, მოწინავე წარმომადგენელთა შორის იხრებდა და მტკიცდება მისწრაფება მორჩინავე დემოკრატიულ რუსულ ლიტერატურასთან სულიერი, კულტურული დასაბუთებისაკენ. ქართული კლასიკოსების — მ. გარათაშვილის, ა. ჭავჭავაძის, გ. ორბელიანის შემოქმედებას საფუძვლად დაედო მწერარსეთი იდეურ-მხატვრული ორიენტაცია.

დემოკრატიულ რუსულ კულტურასთან დაკავშირებისა და უმეტეს-როგის კონტაქტების დედა თავის მწვერვალს მიაღწია ქართველი მწერლების ილია ჭავჭავაძის, აკაკი წერეთლის, ნიკო ნიკოლაძისა და სხვათა შემოქმედებაში. ეს მწერლები ყალბობდნენ და იღვრად მუქაცდებოდნენ დიდი რუსი რევოლუციონერი დემოკრატების — ბელინსკის, ჩერნიშევსკის, დობროლინოვის უფასოდ გაყვნილი. ილია ჭავჭავაძე მკაფიოდ განსაზღვრა თავისი პოზიცია ამ საკითხში: „...არ არის დღეს ჩვენში არცერთი მოღვაწე და მოქმედი კაცი მწერლობაში, თუ საზოგადო საქმიანობაში, რომ თავისუფალი იყოს... რუსული... ლიტერატურის ზეგავლენისა... საკვირველი არ არის: რუსულმა სკოლამ — მეცნიერებმა გავი-ლოთ კარი განათლებისა და რუსულმავე ლიტერატურამ მიაღწია საზოგადო ჩვენს მომხმარებელს და გამოკვება ჩვენი აზრი მშობლიურ გზაზე. ...თავიერული ჩვე-თაგანმა თვითვე ლიტერატურით გან-რიდო, თვითველი ჩვენგანს მის გამო-ნარკვევზე აუგია თავისი რწმენა, თავი-სი მოძიერება და თავისი საგანი ცხოვ-რებისა საზოგადო საქმიანობაში ამ გამო-ნარკვევის მიხედვით გამოუჩინებია“.

ძნელია უფრო მკაფიოდ და გარკვეუ-ლად ჩამოაყალიბოთ აზრი ქართულ კულტურულ-რუსულ კულტურის კონფლიქტურად გაყვნილი მუშაობა, კენ-ლია უფრო ნათლად და მეტადვე ლიტერატურაში მიაღწია საზოგადო ჩვენს მომხმარებელს და გამოკვება ჩვენი აზრი მშობლიურ გზაზე. ...თავიერული ჩვე-თაგანმა თვითვე ლიტერატურით გან-რიდო, თვითველი ჩვენგანს მის გამო-ნარკვევზე აუგია თავისი რწმენა, თავი-სი მოძიერება და თავისი საგანი ცხოვ-რებისა საზოგადო საქმიანობაში ამ გამო-ნარკვევის მიხედვით გამოუჩინებია“.

ძნელია უფრო მკაფიოდ და გარკვეუ-ლად ჩამოაყალიბოთ აზრი ქართულ კულტურულ-რუსულ კულტურის კონფლიქტურად გაყვნილი მუშაობა, კენ-ლია უფრო ნათლად და მეტადვე ლიტერატურაში მიაღწია საზოგადო ჩვენს მომხმარებელს და გამოკვება ჩვენი აზრი მშობლიურ გზაზე. ...თავიერული ჩვე-თაგანმა თვითვე ლიტერატურით გან-რიდო, თვითველი ჩვენგანს მის გამო-ნარკვევზე აუგია თავისი რწმენა, თავი-სი მოძიერება და თავისი საგანი ცხოვ-რებისა საზოგადო საქმიანობაში ამ გამო-ნარკვევის მიხედვით გამოუჩინებია“.

საბჭოთა კავშირის ხალხთა მეგობრობის თემა მკაფიოდ ნაჩვენებია ქართულ საბჭოთა ლიტერატურაში. მაგრამ ეს უდიდესი და კეთილშობილური თემა უფრო ღრმა, ყოველმხრივ და ღირსეულ-ასახეს მოიღოს.

ახლა განსაკუთრებით მწვავედ უნდა დაისახოს მხატვრული ოსტატების საკითხი, ლიტერატურულ ნაწარმოებთა ხარისხის გაღვივებით ამაღლების საკითხი. მაღალი იდეურობისა და მხატვრული ოსტატობისათვის ბრძოლა საბჭოთა ლიტერატურის ხალხურობისათვის ბრძოლა, ხელოვნება ხალხს ეკუთვნის და მას ემსახურება. ხალხი ვერ ურთვ-დება დაბალხარისხიან, მძაფრ, უფე-რულ ნაწარმოებებს. საბჭოთა მეთხვე-ლი სამართლიანად მოითხოვს მაღალ-იდეურ და მაღალმხატვრულ ნაწარმოე-ბებს, რომლებშიც ღრმად და სიმართ-ლით ასახულია საბჭოთა სინამდვილე.

დიდი ამოცანები დგას ლიტერატუ-რული კრიტიკის წინაშე. ლიტერატუ-რული კრიტიკა უნდა ამხილებდეს და აღმოფხვრიდეს ხალხურსა, სიცრუესა და სიღამას მწერლების შემოქმედე-ბაში, მხარს უჭერდეს და ფართო პოპულარად უწყვიდეს ყოველივე ჯან-სი და მოწინავეს ლიტერატურაში, ზრდიდეს ხალხს მხატვრულ გემოვნე-ბას, ლიტერატურის წინაშე აყენებდეს ახალ ამოცანებს, რომლებსაც ცხოვრე-ბა წარმოადგენს, აშუქებდეს ჩვენი ლი-ტერატურის შემდგომი განვითარების

გზებს, აშუქებდეს. სოციალისტური რეალიზმის შემოქმედებითს პრობლე-მებს.

პირდაპირ შეიძლება ითქვას, რომ თანამედროვეობის მოთხოვნებისაგან და თავისი შემოქმედებითი ძალების პოტენციალური შესაძლებლობებისა-გან ქართული საბჭოთა ლიტერატურის სერიოზული ჩამორჩენის ერთ-ერთი ძირითადი მიზეზია ის, რომ ასეთი ლიტერატურული კრიტიკა არ არსე-ბობს. ჩვენი წამყვანი კრიტიკოსები საე-მადო არ აშუქებენ ქართული საბჭოთა ლიტერატურის განვითარების საკითხ-სებს, ძალიან ცოტას წერენ მარქსის-ტლუ-შინისური ესთეტიკის საკითხ-ებზე.

ჩვენი ლიტერატურულ-მხატვრული ჟურნალის „სამართალ“ კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის განყოფილება შეუწყ-ნარჩუნებდ დაბალ დონეზე დგას. ამ ჟურნალის ფურცლებზე იშვიათად გა-მოჩნდება ხოლმე მწვავე, მებრძოლი, კვალიფიკური ლიტერატურულ-კრი-ტიკული სტატიები. ბევრი ნაკლი ახა-სიათებს ქართული კლასიკური ლიტე-რატურის უმდიდრესი მემკვიდრეობის შესწავლის საქმეს.

განხორციელებული არ არის დიდი ქართული მწერლების ი. ჭავჭავაძის, ა. წერეთლის, ვაჟა-ფშაველას და სხვ. თხზულებათა სრული კრებულების გამოცემა.

ვაჟა-ფშაველა ქართული კლასიკური ლიტერატურის ერთ-ერთი საუკეთესო წარმომადგენელია. მისი შემოქმედება გასაქვეყნებელია სამშობლოსაღმად სიყვარულისა და ერთგულების ღრმად, მამაცობისა და ვაჟაკობის სფეროებში.

ჩვენი ხალხი დიდად აფასებს მის პო-ეტურ, პროზაულ, დრამატულ და პუბ-ლიცისტურ მემკვიდრეობას, რომელიც შესულია ქართული ლიტერატურის სა-განძურში. მიუხედავად ამისა, ზოგიერ-თი ამხანაგთა—ძნელი სათქმელია რა მოსაზრებით, — რომელსაც არ ესმოდა დიდი პეიზაჟისტი და მხატვრული სიტყ-ვის ოსტატი იდეების უღიგნესი სიმ-დიდრე, აბუხად იგდებდა მას და ბრა-ლად სდებდა ჩამორჩენილობას და პრო-ვინციულ მუხლუფლობას. ებოლუტე-რდნენ რა ვაჟა-ფშაველას პოემაში ადგილობრივი დიალექტების გამოყენე-ბის ცალკეულ შემთხვევებს, ისინი აეც-ნებოდნენ არსდნენ განზოგადებებს და შეურაცხყოფნად ხალხს საყვარელ პოეტს ხალხს.

მხატვრული ლიტერატურის, ლიტე-რატურული კრიტიკისა და ლიტერატუ-რული კრიტიკის დარგში არსებულ ჩამორჩენის დამღვეს აუცილებელი პირობაა პრინციპული, გაბედული, ობი-ექტიური კრიტიკისა და აზრთა ბრძოლის გაშლა, ლიტერატურული შემოქმედე-ბის პრივილეგიისა და ლიტერატურის თეორიისა და ისტორიის ძირითადი სა-კითხების გარშემო ფართო დისკუსი-ის მოწყობა.

ამხანაგებო! საქართველოს მწერლე-ბის სუსტმა მუშაობამ გავლენა იქონია ქართული საბჭოთა თეატრალური ხე-ლოვნების განვითარებაზე.

ჩვენი თეატრების ზრდას სერიოზუ-ლად აფერხებს თანამედროვე თემებზე დაწერილი კარგი პიესების უქონლობა. ამასთან ერთად უნდა აღინიშნოს, რომ უფროსი საფუძვლიანი მოკლებულია თეატრალური ხელოვნების ზოგიერთი მუშაკის ცდები — ჩვენი თეატრების ხშირი შემოქმედებითი წარუმატებლო-ბა ახსნას მხოლოდ და მხოლოდ თა-ნამედროვე ქართული დრამატურგიის ჩამორჩენით.

ეს წარუმატებლობანი მეტწილად აი-სნება რეჟისორის მეტად სუსტად შე-შაობით, ხელმძღვანელობაში არაყოლე-ბილობით, შემოქმედებითი კოლექტი-ვების არასაკმარისი მობილიზებლობით. ცნობილია შემთხვევები, როცა არცთუ ცდილ პიესები წარუმატებლობას გა-იხდიდნენ და მალე ისხებიან რეჟერ-ტურაიდან დადგმის დაბალი კულტუ-რისა და უხერხი მხატვრული გაფორ-მების გამო. გარდა ამისა, არასოდეს არ უნდა დავივიწყოთ, რომ კარგი პიე-სები იქმნება მხოლოდ დრამატურგი-თან თეატრების მჭიდრო შემოქმედებე-თი თანამშრომლობის შედეგად.

მუშაობა წინ ვერ წაიყვანს, თუ არ არის ნამდვილი შემოქმედებითი თანა-მეგობრობა, თუ არ არის აშკარა საქმი-ანი კრიტიკა. ჩვენ ამას წინაა ჩვეტა-რეთ თათბირი ჩვენი რესპუბლიკის დრამატული თეატრების მუშაობის სა-კითხებზე და მივიღებთ გადაწყვეტილე-ბა. შემოქმედებითი კოლექტივები უნ-და მუშაობდნენ და მთელ ძალებს რაზ-მადნენ იმისათვის, რომ შექმნან ღრმა-იდეური და მაღალმხატვრული, ჩვენი დიდი ეპოქის ღირსეულად ამსახველი თეატრალური დადგმები.

დიდი რუსული რეალისტური სახეი-თი ხელოვნების გამოჩენილი წარმო-მადგენლების დახმარებისა და მათთან მჭიდრო შემოქმედებითი კონტაქტის მეოხებით საქართველოში ჩამოყალიბ-და ერთგვარი მხატვრული სკოლა ისე-თი თვალსაჩინო ოსტატების სახით, როგორები იყვნენ გიგო, გაბაშვილი, ალექსანდრე მგვილაშვილი, მისე თი-ბა, იაკობ ნიკოლაძე და სხვები, რომ-ლებმაც ახალ მაღალ საფეხურზე აიყ-ვანეს ქართველი ხალხის მრავალსაუ-შუო ნაწარმოები კულტურა.

ყვილობის დღეებში დათავადი-რებენ მხატვრებს ნაწარმოებთა გამო-

ფენის. მისი ნახვა სასიამოვნოა. იქ ძა-ლიან ბევრი კარგი ნაწარმოებია. ისინი მოწმობენ, რომ ჩვენ გვაყვას ნიჭიერი მხატვრები, რომელსაც შეუძლიათ შე-ქმნან საუკეთესო ნაწარმოებები.

1953 წლის ნამუშევართა რესპუბლი-კური სამხატვრო გამოფენა მოწმობს საჭიროებებს ბევრი მხატვრის საგრძ-ნობ დიდურ და პროფესიულ ზრდას.

ეჭვს გარეშეა, რომ ჩვენი ნიჭიერი ფერმწერები, მოქანდაკეები, გრაფიკო-სები გვიჩვენებენ თავიანთ გაზრდილ ოსტატობას და გამაღიერებენ ჩვენს სა-ხეით ხელოვნებას ახალი მნიშვნელოვანი ნაწარმოებებით, რომლებიც ასახავენ საბჭოთა ადამიანის ცხოვრებასა და შრომისა გმირებას.

ქართული საბჭოთა მუსიკალური ხე-ლოვნება სამართლიანად ამყობს შესა-ნიშნავი მიღწევებით. მან ფართო საბ-ჭოთა საზოგადოებრიობის მაღალი შე-ფასება დაიმსახურა. მის განვითარება-ში განსაკუთრებით დიდი როლი შეას-რულეს უფროსი თაობის ისეთმა გამო-ჩენილმა კომპოზიტორებმა, როგორები იყვნენ ზ. ფილიაშვილი, დ. არაყიშვი-ლი, მ. ბალანაშვილი, გ. დოლიძე.

ავითარებენ და აღზრდებენ რა წარ-სულის მუსიკალური მემკვიდრეობის საუკეთესო მხარეებს, იყრდნობიან რა მდიდარ ხალხურ შემოქმედებას, სა-ქართველოს მუსიკალური ხელოვნების მოწინავე წარმომადგენლები ისრაფე-ლიან რეალისტურად ასახონ ჩვენი სი-ნამდვილობა მკაფიოდ, მომხმარებელი მოე-გონებინ.

გ. მორადილის ოპერის „დიდი მე-გობრობა“ შესახებ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ისტორიული დოკუმენტო-ბის შემდეგ საქართველოს კომპოზი-ტორებმა გარდაქმნეს თავიანთი მუშა-ობა და შექმნეს მთელი რიგი კარგი მუსიკალური ნაწარმოებები. მაგრამ კომ-პოზიტორთა ნაწილის შემოქმედებაში ჯერ კიდევ გვხვდებით ფორმალისმის რეციდივებს.

ვალაპარაკობთ რა კომპოზიტორთა წარმატებებზე სიმფონიურ და კამე-

პ ა რ ტ ი უ ლ ი პ რ ო ბ ა გ ა ნ დ ა

ხელმძღვანელობენ რა საბჭოთა კავ-შირის კომუნისტური პარტიის XIX ყრილობის გადაწყვეტილებებით, სა-ქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და რესპუბლიკის პარტი-ულმა ორგანიზაციებმა უკანასკნელ ხანს განხორციელეს მთელი რიგი ორ-განიშნავი, რომლებიც ხელი შეუწე-სენ პროპაგანდისტული და მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობის ორგანიზებუ-ლობისა და იდეური მიზანდასახელო-ბის ამოღება.

პარტიულ პროპაგანდაში ახლა მეტი ყურადღება ეთმობა ისტორიულ ხალ-ხისა და პიროვნების როლის, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ხელ-მძღვანელ და წარმომადგენელი როლის საკითხების განმარტებას. ჩვენი ზეპირი და ბეჭდვითი პროპაგანდა წარსულ წლებზე გაცილებით უფროსად აშუ-ქებს ლენინურ-სტალინური ეროვნული პოლიტიკის, სსრ კავშირის ხალხთა ურთივე მეგობრობის მნიშვნელობას. სასწავლო წლის დაწყებიდან საქმა-დო დიდი მუშაობა გაჩეულია კადრების მარქსისტულ-ლენინური განათლების დარგში. პარტიული განათლების სი-სტემამ შეცვლია 208.250 კაცი, მათ შორის 156 ათასზე მეტი კომუნის-ტი.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი პარ-ტიული ორგანიზაციებისაგან მოითხოვს უზრუნველყონ სწავლების მაღალი ხა-რისხი, კომუნისტების მიერ მარქსის-ტლუ-შინისური თეორიის შემოქმედ-ებითად შესწავლა. საშუალოდ, ჩვენს პარტიულ პროპაგანდაში ჯერ კიდევ შემორჩენილია მედიათეონობა და გა-უზრდალობა მარქსისტ-ლენინის თე-ორიულ დებულებათა გადმოცემაში. არის შემთხვევები, რომ პროპაგანდის-ტრული მუშაობა მოწყვეტილია პარტიის ძირითად სამუშაოზე და პოლიტიკურ ამოცანებს.

ეს ნაკლოვანებები რომ აღმოგვჩე-ოდეს, საქართველო, უწინარეს ყოვლისა, გაუზრდავდნენ ვაჟიშვილებს მათი პიროვნული განვითარებისა და აღზრდის საქმეს, გააძლიერებდნენ მათ-ღამ დახმარებას თეორიულ და მე-თოდური მომზადების სრულყოფაში.

პ ა რ ტ ი უ ლ - ო რ გ ა ნ ი ზ ა ც ი უ ლ ი მ უ შ ა ო ბ ა

ამხანაგებო! საქართველოს კომუნის-ტური პარტიის XV ყრილობიდან XVI ყრილობამდე განვლილი პერიოდში ჩვე-ნი პარტიული ორგანოს შემდგომი ზრდისა და განმტკიცების პერიოდი იყო.

ჩვენი ქვეყნის ათასობით საუკეთე-სი შეიღო ემატება პარტიის რიგებს. პარტიის საქმე ხალხს თავის სისლ-ხორცეულ და მასობრივ საქმედ მიჰი-ნია, ეს მკაფიოდ მოწმობს პარტიისა და ხალხის ერთიანობა — ჩვენი ძლი-ერების საფუძველი.

მიმდინარე წლის 1 თებერვლისათ-ვის საქართველოს კომუნისტურ პარ-ტიაში ითვლება 167.046 წევრი და 9.427 წევრობის კანდიდატი, რომლე-ბიც გაერთიანებული არიან 9.417 პირ-ველად პარტიულ ორგანიზაციაში.

საანგარიშო პერიოდში პარტიის წე-რად მიღებულ იქნა 10.105, ხოლო პარ-

ტიულ ნაწარმოებთა შექმნის საქმეში, ამასთან ერთად უნდა აღვნიშნოთ არსე-ბითი ჩამორჩენა თანამედროვე თემაზე საბჭოთა ნაწარმოებთა შექმნის დარე-ში. ჩვენმა კომპოზიტორებმა უნდა შე-ავსონ ეს ხარვეზი.

უკანასკნელ დროს არც თუ მეო-რე წარმატებებს მიაღწია ჩვენმა საბა-ლელო ხელოვნებამ. შექმნილია ისეთი საექტატები, როგორიც არის „გორ-და“, „მშენებლისათვის“, „სინათლე“ და სხვ. ჩვენმა საბალელო სკოლამ, რომელსაც საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი გ. ქაბუკიანი ხელმძღვანე-ლობს, მსახიობთა ახალი კადრები გა-მოზარდა და მნიშვნელოვან წარმატე-ბებს მიაღწია.

რესპუბლიკის კულტურული მშენე-ლობის ყველაზე ჩამორჩენილ უბანს წარმოადგენს მხატვრული კინემატოგ-რაფია. ქართული საბჭოთა კინემატოგ-რაფია განთქმული იყო მთელ საბჭოთა კავშირში. ჩვენი კინემატოგრაფისტები საბჭოთა კინოხელოვნების, მსოფლიო-ში ყველაზე მოწინავე კინოხელოვნე-ბის პირველ რიგებში იყვნენ. მაგრამ ომისშემდგომ პერიოდში თბილისის კინოსტუდიამ თანდათანობით შეცვლი-თავისი მუშაობა. კინოფილმი „მარინე“, რომელიც გასულ წელს წარმოებდა, ალაღვნიდ არ არის გამოშვებული ვერანაზე.

საქართველოს სსრ კულტურის სა-მინისტრომ აუცილებლად უნდა მიი-ღოს გადაწყვეტი ზომები იმისათვის, რომ დაეზრდოს ჩვენი კინოხელოვნე-ბა ისეთი შეუწყნარებელი მდგომარე-ობისა.

მაგრამ უნდა ვთქვათ, რომ კულ-ტურულ-საგანმანათლებლო მუშაობა სოფლად ჯერ კიდევ ჩამორჩება ცხოვ-რების მოთხოვნილებებს. არის მთელი რიგი კომუნისტური, რომლებიც თვითონ ვერ ნახულობენ კინოს. ეს შეუწყნარებელია. ეს ნაკლოვანებანი უნდა აღმოგვჩეოდეს. ჩვენი ამოცანაა ამაღლოთ ჩვენი კულტურულ-საგან-მანათლებლო დაწესებულებების მუშა-ობის დონე, რეგულარულად ვაჩვენო-დეთ კინოფილმებს, ვაძალადოთ სოფლების რადიოფიკაცია და გავაუმ-ჯობოთ რადიომაუწყებლობის ხა-რისხი.

განათლების ხარისხი, იდეური დონე, გააძლიერონ დახმარება და კონტრო-ლი კომუნისტების დამოუკიდებელ სწავლისაღმად, რაც მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დაუფლების უმ-ნიშვნელოვანეს მეთოდს წარმოადგენს.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კ

საქართველოს კ. პ. მკნეჩაშვილის კომიზაციის ანგარიში

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მიერ 1954 წლის 16 თებერვალს

(დასასრული)

და რომელიც მზად არის ყველაფერი მოახმაროს კომუნისტების გამარჯვებას. კომუნისტური პარტი ადამიანთა, რომელიც ხალხის ნდობითა და პატივისცემით სარგებლობს.

უძველესი, ჩვენთვის უცხო ადამიანებს, ჩვენს მტრებს დიდი სურვილი აქვთ გაეცნონ ჩვენი პარტიის რიგებში და პარტიულ ბიუროს ამოღებულ ბიულეტენს აკეთონ თავიანთი ბნელი საქმე. სწორედ ამიტომ ჩვენ გვჭირდება სიფხიზლე, გულდასმით და ყურადღებით მიდგომა პარტიის მიმართ საკითხის გადაწყვეტილებისადმი.

სერიოზულ გაუმჯობესებას საჭიროებს სკკპ წევრობის კანდიდატობის მუშაობა. საანგარიშო პერიოდში სკკპ წევრების მე-18 საარჩევნო საფეხველზე პარტიის წევრობის კანდიდატობიდან გაირიცხა 822 კაცი, 207 კანდიდატი გაირიცხა სხვადასხვა დანაშაულისათვის. სტატისტიკური კანდიდატი 1954 წლის 1 იანვრისათვის იყო 4.802 კაცი (50,8 პროცენტი).

ეს ცნობები მოწმობს, რომ ჩვენში ჯერ კიდევ ცუდად წარმოებს მუშაობა პარტიის წევრობის კანდიდატობაზე. სწორედ ისინი გვახსენდება მხოლოდ საკანდიდატო სტაჟის გასვლის შემდგომ როდესაც საკმარისი პარტიის წევრად მიიღებიან საკითხის განხილვა.

პარტიულ ორგანიზაციებში, რაიონულ, საქალაქო კომიტეტებში დაშლული არ არის ბიუროკრატიზმისა და სკამის გაქანების ელემენტები პარტიის მიმართ შესხარბ გახსნა და განხილვისა და პარტიული დოკუმენტების გაცემის დროს.

თვითნებური ამხანაგი, რომელიც პარტიის შიგნით, მდგომარეობით ელის იმ მომენტს, როდესაც მიიღებს პარტიულ ბიულეტენს — დოკუმენტს, რომელიც ადასტურებს იმას, რომ იგი დიდი კომუნისტური პარტიის წევრია. ამიტომ არ შეიძლება შევერთგავებოთ იმას, რომ ცალკეულ პარტიულ ორგანიზაციებში არ თავის დროზე, დაგვიანებით აძლევს პარტიულ დოკუმენტებს ახალიმდებლობით. ეს ენება პარტიის მანქანის, ამბიერის, ოჩამიხრის, ყვარლის რაიკომებს.

ამოცანა ის არის, რომ განვავრმოთ პარტიის ხარისხობრივი შემადგენლობის გაუმჯობესება, არ დაუშვათ რაოდენობით გატაცება, მთავარი ყურადღება მივაქციოთ კომუნისტების პოლიტიკური ღირსისა და მარქსისტული წრეობის ამოღებას. მტკიცედ უნდა გვახსოვდეს, რომ პარტიის ხარისხობრივი შემადგენლობისათვის ზრუნვა არის ზრუნვა ჩვენი პარტიის საქმიანობის ხასიათისა და შინაარსისათვის. ეს საკითხები მუდამ უნდა იდგეს ჩვენი პარტიული ორგანიზაციების დღის წესრიგში.

საჭიროა ყოველი ღონისძიებით გაეუმჯობესოთ მუშაობა პარტიის წევრობის კანდიდატობაზე, მივაღწიოთ იმას, რომ თვითნებური მათგანი საკანდიდატო სტაჟის გასვლის დროს იმყოფებოდეს იდეურ-პოლიტიკურ ღონის, ჩაებას აქტიურ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში და მოემზადოს პარტიის წევრად შესვლისათვის.

ჩვენი პარტია ახალი ტიპის პარტიაა. იგი ძლიერია თავისი იდეოლოგიით, თავისი ორგანიზაციულობით, თავისი დისციპლინით, მშრომელთა მასშტაბით, ხალხთან თავისი ურთივყო კავშირით, იგი ძლიერია მუშათა კლასის საქმისადმი, მარქს — ენგელს — ლენინ — სტალინის მოძღვრებისადმი თავისი ერთგულებით.

კომუნისტების უფლებები და მოვალეობანი უაღრესად მკაფიოდ არის განსაზღვრული ჩვენი პარტიის წესდებაში. წესდება განსაზღვრავს მათი მოთხოვნებს უყენებს კომუნისტს; მოითხოვს, რომ პარტიის ყველა წევრი გავხლდეთ პარტიის პოლიტიკისა და გადაწყვეტილებათა განხორციელებისათვის იგი მდგომარეობაში, რომელიც არ ურთივდება მუშაობის ნაკლოვანებებს და რომელსაც შესწევს უნარი გამოამყვანოს და აღმოფხვრას ეს ნაკლოვანებანი.

წესდების ამ მოთხოვნების ურყევად განხორციელება თვითნებური კომუნისტების წმიდა მოვალეობაა.

საანგარიშო პერიოდში საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა, საოლქო, საქალაქო რაიონულმა კომიტეტებმა პარტიის რიგებიდან გაირიცხეს 3.011 კაცი, ეს ცხადყოფს, რომ ჩვენ არბთ ყოველთვის გულმოდგინედ არბთ ვუვალდებოდით პარტიის მიმართ, რომ ბევრი პარტიული ორგანიზაციაში უყურადღებოდ არის მიტოვებული პარტიულ-აღმშრდებლობითი მუშაობა, რომ ზოგიერთ ორგანიზაციაში კომუნისტები არ გრძნობენ პასუხისმგებლობას თავიანთი ორგანიზაციის თვითნებურ წევრობისათვის, არ იცავენ მას შესაძლო შეცდომებისა და დაუდევრობისაგან. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს, რომ დიდი უმრავლესობა გაირიცხულია სახელმწიფო, კომპერაციული და საკოლმეურნეო სასწრაფის დატაცების, გაფლანგვისა და მოთვისებისათვის.

როი უნდა აიხსნას ასეთი ფაქტები? მიზეზები ის არის, რომ პარტიული ორგანიზაციები სათანადო მუშაობას არ ეწევიან კომუნისტების იდეოლოგიის აღზრდისათვის, დაბალია იდეურ-პოლიტიკური

რეზერვები, პოლიტიკურად გათვითმობიერებული, მაღალდღეობი, პარტიისადმი ერთგული ადამიანი პარტიულ დისციპლინას არ დარღვევს. ნამდვილი კომუნისტური ყოველთვის და ყველაფერში პრინციპული იქნება. თავის დროზე, რამდენიმე წლის წინათ, აფხაზეთის ასსრ პასუხისმგებელ მუშათა ერთ ნაწილში თავი იჩინა შეუწყნარებელმა ტენდენციამ — გამდიდრებისა და მეურნეობის შემცირების ტენდენციამ. ბევრი მათგანი თავისი პარტიულ მდგომარეობის დონეზე ვერ აღმოჩნდა, ისინი გაიტაცა ილიო მეტეხის სურვილმა, დაიწყეს სახლების, მუსიკალური ინსტრუმენტებისა და სხვა ქონების ჩაღის ფასად ენაცდობა.

ყველაზე მეტად ი. ზარანდია. იგი არაერთხელ გაიხსნა პლენუმებისა და ყრილობების, სხეების არიგება და ჰკუას, განდა ცენტრალური კომიტეტის წევრი, უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი. ბოლოს კი გამოირიცხა, რომ მან ისარგებლა თავისი სამსახურებრივი მდგომარეობით და ჩაღის ფასად შეიძინა პაიანი, მიწის ნაკვეთი. ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს სხდომაზე კი ცდილობდა ემტკიცებინა, რომ არაფერი მისი ბიუროს არ მიუღწევს. საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურო საუესებით სწორად მოქცეა, იგი პარტიის რიგებიდან რომ გაირიცხა.

ამას წინათ სამუშაოდან გაათავისუფლეს გუდალეთის რაიკომსკომის თავმჯდომარე ამხ. ფილია. ამხ. ფილია წერს წერილებს, ჩივის, რომ მას სწავრავს, საუშაოდან არასწორად გაათავისუფლეს, მაგრამ ხომ ცნობილია, რომ ამხ. ფილიამაც ჩაღის ფასად შეიძინა სახლი.

შემდეგ არიან ისეთი კატეგორიის ადამიანები, რომლებიც ერიბანს დამსახურებულად წინაუბრედებათ. რა სამსახურში და მიაღწევს რა ხელმძღვანელი მუშაის მდგომარეობას, სწეოდან ხალხს, თავს გადიან, კარგავს გულმეზარაულ თავმდალობას და ზომიერების გრძნობას და იწყებენ ქონების შეძენას, თვითმომარაგებას. ასეთი ადამიანები შეუდგნენ სახელობიდან სამსახურს — თბილისში ოჯახის გასაზღვრებას და დიდი ბინების დაკავებას. მიიღეს ასეთი კაცი დიდ ბინას, შემდეგ სხვა ბინაში გადადის, წინანდელს კი რომელიმე თავისიანს უტოვებს. (შედასტურებს: „მართალია“).

და ასეთი ბარტყობის ბოლი არ უჩანს. (მომართა და რაზაზაში. მხეხი: „მართალია“).

ამას წინათ გახეხია „კომუნისტმა“ გამოაქვეყნა ძალიან კარგი სტატია იმით შესახებ, ვინც ასეთ რამეს სჩადის. პირდაპირ უნდა თქვას, რომ იქ რამდენიმე კაცზე იყო ლაპარაკი, ბევრი ამ სიაში არ მოჰყავს. პარტიულ ორგანიზაციებს უფლება არა აქვთ გვერდით აუთონი ასეთ მოვლენებს. ისინი მთავრები არიან დროზე დატუტონ და წესრიგისკენ მოუწოდონ იმათ, ვინც კარგავს ზომიერების გრძნობას, იწყებენ გადაცდობებს.

საქართველოს კ. პ. ცენტრალური კომიტეტის ყოველი ღონისძიების იტებს პარტიული დემოკრატიის პრინციპების სრული განხორციელებისათვის, პარტიული ცხოვრების ყველა ორმისა და მუშაობაში ყოველივობის დაცვისათვის. მაგრამ ჯერ კიდევ ყველაფერი როდია გაკეთებული. ის, რაც გაკეთდა, შეგვიძლია მივიჩნიოთ მომავალი დიდი მუშაობის მხოლოდ მცირე დასაწყისად.

პარტიული დემოკრატია ყოველთვის თვალსწინებდა და თვალსწინებს რეინისებურ დისციპლინას და მაღალ ორგანიზაციულობას.

უნდა თქვას, რომ აქა-იქ ხელმძღვანელმა პარტიულმა ორგანიზებამ შეასუსტეს მომთხოვნელობა, ურეგულბა პარტიული დისციპლინის დარღვევის ამბები, იმ ფაქტებს, რომ ზოგიერთი ადამიანი დაუდევრობას იჩენს, არ უზრუნველყოფს პარტიული დავალებების, სახელმწიფო გეგმების შესრულებას, არღვივს შრომით და საწარმოო დისციპლინას.

პრინციპულ და პარტიის ერთგულ ადამიანს არასდეს არ შეეშინდება იყოს მომთხოვნელი, ყურადღება მიაქციოს ნაკლოვანებებს, გააკრიტიკოს ამხანაგი, მოსთხოვოს მას დაემორჩილოს პარტიის რეზებს.

სამეურნეო, პოლიტიკური და კულტურული მშენებლობის საკითხების წინამძებნი გადაწყვეტა წარმოუდგენელია, თუ ჩვენი პარტიული ორგანიზაციაში ყოველი ღონისძიებით შევდგომოთ გაუაჩივრებელი და თვითნებური კრიტიკა და თვითკრიტიკა ის მძლავრი ბერეობაა, რომელიც გვეხმარება იმაში, რომ თავის დროზე გამოვაშვაროთ და დავძლიოთ ნაკლოვანებანი. კრიტიკა და თვითკრიტიკის მძლავრი იარაღია, რომელიც ხელს უწყობს ჩვენი პარტიის ბრძოლისუნარიანობის განმტკიცებას, ჩვენი წინსვლას.

სამეურნეო, უნდა აღინიშნოს, რომ ჩვენში ჯერ კიდევ საკმაოდ განვითარებული არ არის კრიტიკა და თვითკრიტიკა. აქა-იქ არის უპიროვნო, ბუნდობრივი, მეტისმეობრივი უწყინარი კრიტიკა, ზოგან მოჩივრები, რომ ამხანაგი გააკრიტიკონ მხოლოდ მას შემდეგ, რაც მას ამ მოხსნიან, ან პარტიიდან გაირიცხავენ, რაც საკითხი, როგორც იტყვიან, „საკუთარი სათელი“ ხდება. გასაგებია, რომ ასეთი კრიტიკა არავის არ ესპობა

რეზერვები და არავითარი სარგებლობა არ მოაქვს.

ჩვენში კრიტიკის ყოველთვის როდი ეკიდება სწორად. ბევრია ისეთი შემთხვევა, როცა ცალკეულ ამხანაგებს კრიტიკა მიანიბათ მეურნეობით, წყენიებად, პირადი ანგარიშის გასწორებად. ასეთი ამხანაგი ვერ მიმხდარა, რომ მას, კომუნისტს, ამხანაგმა, რომელიც მასთან მუშაობს, რომელიც პარტიის წევრია, შეიძლება წრფელი გულით პირში უთხრას სიმართლე ერთდერთი სურვილით — დაეხმაროს ნაკლოვანებათა გამოსწორებაში. ასეთი მუშაობის მიღებულება აქვთ ამა თუ იმ ამხანაგს კრიტიკული გამოხატულება ასანან იმით, რომ უკანასკნელს სურს დაეხმაროს მისი თანადი, გასწორების მას რაღაც არარსებული ანგარიში. ეს იმას იწვევს, რომ ზოგჯერ შურის იძიებენ იმაზე, ვინც კრიტიკით გამოიღის, ცდილობენ გადაეყვანონ იგი სხვა სამუშაოზე, სხვა დაწყებულებაზე და ა. შ. კომუნისტმა სწორად უნდა მიიღოს კრიტიკა, სწორი დასკვნები გამოიტანოს იქიდან, ამოღებვრას ის ნაკლოვანებანი, რომლებსითაც იგი გააკრიტიკეს.

უნდა გვახსოვდეს, რომ მუშაობის ნაკლოვანებებისა და ჩვენი საზოგადოების ცხოვრების უარყოფითი მოვლენების წინააღმდეგ ბრძოლაში მშრომელთა ფართო მასების აქტიური მონაწილეობა მკაფიოდ მოწმობს საბჭოთა წყობილების ნამდვილ დემოკრატიზმს და საბჭოთა ადამიანების მაღალ პოლიტიკურ შეგნებულობას.

პარტიული ხელმძღვანელი მოვალეა განსაკუთრებული ყურადღებით მოეყვას ყველა განცხადებას, საჩივრებს, თხოვნებს, რომლებიც შემოდის პარტიულ კომიტეტში, თავის დროზე და სწორად გამოეხმაროს მათ. საჭიროა განვამტკიცოთ კავშირი მასებთან, ხალხთან, პარტიული ხელმძღვანელი თავისი დროის ნახევარზე მეტს საწარმოებში, დაწყებულიდან, ხალხში უნდა ატარებდეს, ყურის უდებდეს აქტივის, მშრომელების აზრს. ეს ხელს შეუწყობს მასების აქტიურობის გაძლიერებას, კრიტიკისა და თვითკრიტიკის განვითარებას, ხელმძღვანელის ავტორიტეტის ამაღლებას.

მაგრამ, ამხანაგობი, ჩვენი ყოველგვარი კრიტიკის მომხრე როდი ვართ. ჩვენი მომხრე ვართ კრიტიკისა, რომელიც ნაკლოვანებებს აშკარადებს და საქმეს ეხმარება. სხვა არის კრიტიკა და სხვა არის კრიტიკანობა, სხვა არის საკითხის პირდაპირი, პარტიული, პრინციპული დაწყება და სხვა არის მუშაქსათვის ორმის გათხრა, იმის სურვილი, რომ ავტორიტეტზე შეუახლოვდეს მას, ანგარების მხნით მიქსათან გადასწორდეს, სხვა და სხვა არანობი წერალები შეუთხმნონ მის შესახებ.

ამ უკანასკნელზე ცალკე უნდა შეეჩერდეთ. ჩვენში ჯერ კიდევ არიან ადამიანები, რომლებიც ვითომ კრიტიკის გამოსვლისათვის, წინასწარ ყოველგვარი კრიტიკა, წერენ წერილებს ყველა ინსტრუქციას და დაწყებულიდან მოგონილ გეგმებში ან სულაც ხელმოწერაზე. ისინი წერენ ყველაგან, წერენ ყველაზე, წერენ ყველაფერზე. ასეთი „კეთილმოსურნები“ ისე გამარჯვდნენ, რომ მუშაობაში ხელს უშლიან ჩვენს პარტიულ და სხვა ორგანიზაციებს. ამ მოვლენას ბოლი უნდა მოეღოს. ამ სენის სამეურნეო ყველაზე კარგი წამალი იქნება აღმშრდებლობითი მუშაობის ყოველი ღონისძიებით გაძლიერება, ყოველი ღონისძიებით გაძლიერება პარტიის პრინციპების მიზნადება და კრიტიკაზე დიდი ყურადღება და რკინიგზის დიდი უზრუნველობა აღარ იქნება.

უნდა უზრუნველყოთ კრიტიკისა და თვითკრიტიკის, განსაკუთრებით ეწვეოდან კრიტიკის ფართოდ გახსნა, ორგანიზაციის თვითნებურ წევრს ჩაივრებოთ პრინციპულობა და ნაკლოვანებებისადმი შეუერთებლობა, სწორედ და სწორად გამოეხმაროთ კრიტიკულ გამოსვლებს. ეს საშუალებაა მოვლევას გავაძლიეროთ კომუნისტების, ყველა მომთხოვნის აქტიუობა, დაგვეხმარება გაუმჯობესებლად მუშაობა პარტიული და სახელმწიფო აპარატის ყველა რგოლში.

ამხანაგობი ჩვენი ერთ-ერთი ძირითადი ამოცანა პირველად პარტიული ორგანიზაციების მუშაობის ყოველმხრივ გაუმჯობესებას. უნდა ყოველი ერთ პარტიულ ხელმძღვანელს, რომ მათ რეგულარულად იარონ ორგანიზაციებში, იცოდნენ იქური საქმის ვითარება, თავის დროზე უაყვანდნ მათ რამხარება საკითხებს გადაწყვეტაში. საჭიროა ეწვიოდნ ღონისძიებებში განვითაროთ ენციკლოპედია და თვითკრიტიკის მაღალი პარტიული ორგანიზაციების მუშაობაში, არ შევხვდეთ მათი საქმიანობის ფარგლებში ზომადასული მეურნეობით, გეგმარბოდეთ მათ უნარიანად მუშაობაში პოლიტიკური და ორგანიზაციული მუშაობა სამეურნეო ამოცანების გადაწყვეტას.

დავამტკიცო უნდა გაუმჯობესდეს ავტოვად საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ხელმძღვანელობა პარტიის რაიონული, საქალაქო და საოლქო კომიტეტებში. პირდაპირ უნდა თქვას, რომ პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს და აპარატმა ჯერ კიდევ სა-

თანადოდ ვერ გარდამქნეს თავიანთი მუშაობა და ბევრი არსებითი ნაკლი აქვთ.

ჩვენ დღემდე ვერ გათვავისუფლდით უეჭარგის პრაქტიკისაგან, რომელიც იმით გამოიხატება, რომ ძირითადი ყურადღება ექცევა არა იმ კონკრეტულ, ცოცხალ საქმეს, რომ მშრომელი მასები დავიანზოთ პარტიისა და მთავრობის გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის საბრძოლველად, არამედ მრავალი, ზოგჯერ სრულიად ზედმეტი რეზოლუციის, ცნობების, წერილებისა და ანგარიშების შედგენას. ასეთი მდგომარეობა ეწინააღმდეგება აპარატის მუშაობის ორგანიზაციის ლენინური პრინციპებს, ცოცხალი ოპერატიული მუშაობისაგან წყვეტს პარტიულ მუშაობას, პარტიის ცენტრალური კომიტეტის აპარატის მუშაობას და ბიუროს წევრებს, უსმობს მათ შესაძლებლობას მივიდნენ ხოლმე პირველად პარტიულ ორგანიზაციებში, საწარმოებში, კოლმეურნეობებში, საბჭოთა მეურნეობებში, მტკნებში, ადგილობრივ შესწავლონ საქმის ვითარება და ოპერატიულად გადაწყვიტონ ესა თუ ის საკითხი.

ავტოვად აღსანიშნავია, რომ, პარტიის ზოგიერთი რაიონული და საქალაქო კომიტეტი, რაიკომსკომები და სა-მეურნეო ორგანიზაციები ჯერ კიდევ იხიკრიტეგას და დამოუკიდებლობას იკრე იჩენენ საკითხების გადაჭრაში, სწორად ყოველ, თუნდაც სრულიად უმნიშვნელო საქმეზე, რომლის გადაწყვეტა თვითონ შეუძლიათ, მიმართავენ ზედმდომ პარტიულ, საბჭოთა და სამეურნეო ორგანიზაციებს, ოსოლბებზე შეთანხმებას, ნებართვას, დადასტურებას, თუნდაც ბევრი მათ მიერ დაყენებული საკითხი შეიძლება აღვლობებოდ გადაიჭრას. შეიძლება თქვას — ზოგი ასე იმისათვის იქცევა, რომ პასუხისმგებლობა მოიხსნას, თქვას: „თქვენ ხომ ამხე საქმეა მოგვეცით“. მაგრამ არასდეს არ უნდა გვეშინოდეს პასუხისმგებლობისა. სწორი არ არის იმის ფიქრი, რომ ასეთი დამოუკიდებლობისათვის დასვლიან. ასეთ ნაკლოვანებებს ბოლი უნდა მოვლეთ. უნდა გარდაეყვნათ პარტიული, საბჭოთა და სამეურნეო ორგანიზაციის მუშაობა, შევიტაროთ მათი მუშაობაში მეტი საქმიანობა, დამოუკიდებლობა და ოპერატიულობა.

ცალკე უნდა შეეჩერდნ ჩვენი პარტიულ ორგანიზაციებში ანგარიშებისა და არჩევნების შედეგებზე. ანგარიშება და არჩევნები ჩატარდა 8.656 პირველად პარტიულ ორგანიზაციებში. 209 ორგანიზაციაში მუშაობა (ციხიბოლი არადასაქმავდებოდა. შეიცვალნენ დონეები 2.220 პირველად ორგანიზაციაში, მათ შორის 700 მიდვანი, რომლებმაც თავი ვერ გაართვეს მუშაობას.

პირველად პარტიული ორგანიზაციების კრებებზე კამათში მონაწილეობდა მხოლო 50 ათამდე კომუნისტმა. პარტიის რაიონული, საქალაქო და საოლქო კომიტეტების შემადგენლობაში არჩეულია 4.768 კაცი, ბევრი მათგანი არჩეულია პირველად.

საანგარიშო-საარჩევნო კრებებზე კომუნისტების შემოქმინდით ბევრი მინიმალური წინადადება, აშკარად ეხედნენ მუშაობის ნაკლოვანებებს, მათი წარმოშობის მიზეზებს.

ანგარიშებისა და არჩევნების მსვლელობაში გარდაიქმნა პარტიის სასოფლო რაიკომების სტრუქტურა. აქ ჩვეს საქმე გავქვს არა მარტო რაოდენობრივ ცვლილებასთან ან რომელიმე თანამდებობის სახელის გადამტყვევთან, არამედ საქმე ეხება საფარული რაიკომების მუშაობის შინაარსი, ფორმებისა და მეთოდების შეცვლას.

საქართველოს კ. პ. ცენტრალურმა კომიტეტმა დასაბ. ზოგიერთი ღონისძიებანი, რომლებიც მიმართულია სასოფლო პარტიული ორგანიზაციების მუშაობის გაუმჯობესებისაკენ, დასაბ. ხელია ამოცანების წარმატებით გადასაწყვეტად მათი მოზილზაციასკენ.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი ამ უკანასკნელ ხანს მეტ ყურადღებას აქცევს პირველადი პარტიული ორგანიზაციების მუშაობას.

მაგრამ პირდაპირ უნდა თქვას, რომ ჩვენ ჯერ კიდევ საკმარისად ვერ ვიყენებთ ისეთ მასობრივ ორგანიზაციას, როგორიც არიან პროფკავშირები. ზოგიერთი პარტიულ ორგანიზაციაში ისეც კი ხდება, რომ ჯეროვნად ვერ ავსებენ პროფკავშირული ორგანიზაციების მუშაობას.

საჭიროა მოვლდეს და უყურადგანო ვიშუათი პროფკავშირული ორგანიზაციების მუშაობის საკითხებზე, დაეხმაროთ მათ იმაში, რომ ჯეროვნად, მეტ-ბოლოვად გააჩაღონ მუშაობა, მოსამსახრეთა და ინტენსივური წევრები მუშაობა სოციალისტური შეჯიბრება სახელმწიფო გეგმების მთლიანად და გადაჭარბებით შესრულებისათვის, პროდუქტის ხარისხის გაუმჯობესებისათვის, მისი თვითღირებულების შემცირებისათვის.

ამხანაგობი ამჟამად მიმდინარეობს ანგარიშება და არჩევნები პროფკავშირული ორგანიზაციებში. პარტიული ორგანიზაციები ყოველი ღონისძიებით უნდა დაეხმარონ პროფკავშირულ ორგანიზაციებს ამ დღემდომდელ ორგანიზაციების ღონისძიებების ჩატარებაში, მიიღონ აქტი-

ვობები ზომები პროფკავშირული ორგანიზაციების განსამტკიცებლად ისეთი კადრებით, რომლებსაც მასებში ორგანიზაციული და პოლიტიკური მუშაობის გამოცდილება აქვთ.

მუშაობაში ზოგიერთ წარმატებას მიაღწიეს ჩვენი რესპუბლიკის კომპარტიულმა ორგანიზაციებმა.

ახლა საქართველოს კომპარტიის თავის შემადგენლობაში აერთიანებს 376 ათასზე მეტ ქალიშვილსა და ჰაბუტს. ეს არის ევგენიოვსკა გრამა კომუნისტის მშენებლებისა, პარტიის მიერ აღწერილი ქალიშვილებისა და ჰაბუტებისა, რომლებიც აქტიურად მონაწილეობენ მთელ სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში, ყველა პოლიტიკურ კამპანიაში და ღონისძიებაში.

მაგრამ უნდა აღინიშნოს, რომ კომპარტიული ორგანიზაციები ჯერ კიდევ სუსტად ეწევიან მუშაობას ახალგაზრდობის კომუნისტური აღზრდისათვის. ჯერ კიდევ ბევრია შემთხვევა, როცა ახალგაზრდობის ცალკეული ნაწილი ექცევა ჩვენი უცხო გამყობილებათა გაგლეხაში, ცუდად სწავლობს, სწორად არ ეკუთვნა შრომას, თავს არიდებს მუშაობას, ყოველთვის ეს ჩვენი სუსტი მუშაობის მჩვენებელია.

ზოგიერთი კომპარტიული ორგანიზაცია სახელმწიფო და სამეურნეო მშენებლობაში მონაწილეობის კონკრეტულ, პრაქტიკულ მუშაობას ჯერ კიდევ ცვაის ზოგადი მორიდებებითა და ლაპარაკით. ბევრია შემთხვევა, რომ დაწყებული საქმე ბოლომდე არ მიჰყავთ, მინიმალური ინიციატივა მხარდაჭერის ვერ მოუღობს და არ ერეცელება.

საქართველოს კომპარტიის XX ყრილობამ, რომელიც ამას წინათ გაიმართა, ცხადყო ჩვენი შესანიშნავი ახალგაზრდობა, ჩვენი მებრძოლი კომპარტიის განსაკუთრებული ერთგულება პარტიის ინტერესებისადმი, ხალხის ინტერესებისადმი, სამშობლოს ინტერესებისადმი, კომპარტიის დარაზმობა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გარშემო.

კომპარტიის ძალა პარტიული ხელმძღვანელობა. ჩვენი მოვალეობა, ჩვენი ამოცანაა გაეუმჯობესოთ კომპარტიისადმი ხელმძღვანელობა, დაეხმაროთ კომპარტიულ ორგანიზაციებს უნარიანად მოაწყონ პოლიტიკური და აღმშრდებლობითი მუშაობა, დარაზმონ ახალგაზრდობის მასები სამეურნეო და პოლიტიკური ამოცანების გადასაწყვეტად.

ექვი არ არის, რომ, გავაძლიერებთ პარტიული ორგანიზაციების ყურადღებას კომპარტიის — კომუნისტური პარტიის რეზერვისა და მეზრძოლი თანამეშქის — მუშაობისადმი, ჩვენ აღზრდილ კომუნისტის სახელმწიფო ახალგაზრდა მშენებლებს, უნარიან, გაბედულ, მხნე ადამიანებს, რომლებსაც სიმეუღებისა არ ეშინიათ, რომლებიც გაბედულად ხედიან დაბრკოლებებს და აქვთ მათი დაძლევის უნარი.

ამხანაგობი საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მიმართავში ყველა ამომარჩევისადმი აღნიშნულია:

„ფხიზლად დგას რა ხალხის ინტერესებს, მისი მშენებლობის შრომის სადაზარტხე, კომუნისტურ პარტიას არ შეუძლია არ გაითავალისწინოს, რომ საზღვარგარეთ არიან რეაქციული იმპერალისტური ძალები, რომლებიც ცდილობენ გააქვან და გააძლიერონ საერთაშორისო დაძაბულობა, გააჩაღონ ახალი ომი. ამიტომ, მტკიცედ და თანმიმდევრულად ახორციელებს რა მშვიდობის პოლიტიკას, მთელი სამოთხით იცავს რა ყველა ხალხისათვის დიდი და წმიდა საქმეს — მშვიდობის საქმეს, პარტიას საჭიროდ მიიჩნია დაუცხობილად სრულყოფს და განამტკიცოს საბჭოთა სახელმწიფოს შეიარაღებული ძალები, რათა უზრუნველყოფს ჩვენი სამშობლოს უშიშროება“.

პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციები, ყველა მშრომელი უნდა თვავისწინებდნენ ამას, მუდამ ახსოვდეთ, რომ ჩვენი რესპუბლიკა კაპიტალისტურ თურქობის ესაზღვრება, უნდა გააძლიეროთ რეგულაციური სიფხიზლე და ყ